

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma
Odjeljenje za licenciranje, registar i drugostepeni postupak
Broj: UP II 14-042/23-270/2
Podgorica, 30.10.2023.godine

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, rješavajući po žalbi izjavljenoj od Poturak Feha iz Sjenice, koga zastupa Hodžić Arben iz Ulcinja, na rješenje urbanističko građevinskog inspektora Komunalne policije Ulcinj Br./Nr.07-714/22-44/8 od 14.04.2023.godine, na osnovu člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata ("Službeni list Crne Gore", br. 64/17, 44/18, 63/18, 11/19, 82/20 i 4/23), čl.18, 46, 126 stav 4 i 128 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17) i člana 12 Uredbe o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Sl.list br.49/22, 52/22, 56/22, 82/22, 110/22 i 139/22) , donosi

RJEŠENJE

Žalba se odbija.
Odbija se zahtjev za prekid postupka.

Obrazloženje

Ožalbenim rješenjem stavom I, naređeno je žalitelju da ukloni daščani objekat na drvenim šipovima površine cca P=70m², cca P1=70m² i terasa cca Pt=20m², izgrađenu na lokaciji označenoj kao D-20, kat.parc.br.1163 KO Gornji Štoj na desnoj obali rijeke Bojane u zoni Morskog dobra bez odobrenja nadležnog organa i bez potrebne dokumentacije.

Na navedeno rješenje žalitelj je izjavio žalbu, ovom ministarstvu, preko prvostepenog organa (24.04.2023.godine), iz svih zakonom predviđenih razloga. U žalbi, u bitnome, navodi da odluka sa datim razlozima iz obrazloženja nije zasnovana na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju i odredbama materijalnog prava kao i da je prvostepeni organ počinio bitne povrede odredaba ZUP-a a ovo iz obzirom da je izreka pobijanog rješenja nerazumljiva. Ističe, da je dana 09.01.2023.godine, dostavio Upravnom sudu tužbu radi poništaja Odluke JP Morsko dobro br.0207-2723/2 od 19.08.2022.godine, pa se s tim u vezi, stvaraju uslovi za prekid postupka u skladu sa Zakonom o upravnom postupku. Ukazuje, da ovje ima mjesta primjeni člana 8 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sonovnih sloboda, jer je izgradio objekat za stanovanje porodice i isti je mu je dom u smislu odredbe Konvencije, jer prema praksi Evropskog suda za ljudska prava pitanje kvalifikacije da li neki objekta predstavlja dom u smislu člana 8 Konvencije zasniva se na činjeničnom stanju i ne zavisi od pitanja zakonitosti njihove državnine prema domaćem zakonodavstvu i s tim u vezi rušenje predmetnog objekta predstavljalo bi povredu prava na dom.

Predlaže, da ovo ministarstvo, usvoji žalbu i poništi predmetno rješenje ili prekine postupak dok se ne riješi prethodno pitanje.

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sljedećih razloga:

Predmet ove upravne stvari je izrečena upravna mjera u postupku inspekcijskog nadzora, koji saglasno odredbi člana 2 stav 1 Zakona o inspekcijskom nadzoru ("Službeni list Republike Crne Gore", br. 39/03, Službeni list Crne Gore", br. 76/09, 57/11, 18/14, 11/15, 52/16), vrši organ uprave nadležan za poslove inspektora kao službenika sa posebnim ovlaštenjima i odgovornostima (član 4 stav 1 Zakona).

Odredbom člana 116 stav 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata („Sl.list CG“ br.64/17, 44/18, 63/18, 11/19,82/20 i 4/23),propisano je da se privremeni objekti postavljaju odnosno grade u skladu sa Programom privremenih objekata, koji prema stavu 2 ovog člana sadrži naročito zone i smjernice sa urbanističkim uslovima za postavljanje privremenih objekata, kao i vrste, oblik i dimenzije privremenih objekata. Stavom 4 istog člana, određeno je da za područja morskog dobra, odnsono nacionalnog parka, Program donosi Ministarstvo, po prethodno pribavljenom mišljenju jedinice lokalne samouprave, odnsono organa državne

uprave nadležnog za turizam i organa uprave nadležnih za zaštitu kulturnih dobara i zaštitu životne sredine, dok je stavom 6 normirano da urbanističke uslove za privremene objekte izdaje Ministarstvo odnosno jedinica lokalne samouprave, a tehničke uslove izdaje organ za tehničke uslove.

Odredbom člana 117 citiranog Zakona, utvrđeni su uslovi i postupak postavljanja i građenja privremenih objekata. Stavom 4 istog člana utvrđeno je da prijavu i dokumentaciju iz st.1 i 2 ovog člana, investitor je dužan da podnese nadležnom inspekcijskom organu lokalne uprave u roku od 15 dana prije početka građenja.

Odredbom člana 202 a stav 1 tačk.1 i 2 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, propisano je da komunalni inspektor provjerava da li je za postavljanje privremenog objekta podnijeta prijava i dokumentacija iz člana 117 ovog zakona i da li je tehnička dokumentacija za objekte iz člana 117 ovog zakona izrađena u skladu sa izdatim urbanističko tehničkim uslovima i/ili da li se privremeni objekat postavlja odnosno gradi u skladu sa tehničkom dokumentacijom, dok je odredbom člana 202b stav 1 tačka 4 istog zakona propisano da kada u postupku inspekcijskog nadzora ocijeni da je povrijeđen zakon ili drugi propis komunalni inspektor dužan je da naredi rušenje odnosno uklanjanje privremenog objekta, koji je postavljen suprotno tehničkoj dokumentaciji.

Po nalaženju ovog ministarstva, postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, sproveden je u skladu sa pravilima postupka, činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno i na isto je pravilno primijenjen materijalni propis, pa se žalbom, neosnovano osporava zakonitost rješenja.

Uvidom u spise predmeta, ovo ministarstvo je utvrdilo da je prvostepeni organ, postupajući po službenoj dužnosti, a na inicijativu JP morsko dobro Crne Gore br.0103-2723/23-1 od 14.12.2022.godine, izvršio inspekcijski pregled na lokaciji označenoj kao D-20, kat.parc.br.1163 KO Gornji Štoj na desnoj obali rijeke Bojane u zoni Morskog dobra, opština Ulcinj. Tom prilikom, zapisnik br.07-20/23 od 02.03.2023.godine, utvrđeno je da je Poturah Feho iz Sjenice, izgradio daščani objekat na drvenim šipovima površine cca P=70m22, cca P1=70m2 i terasa cca Pt=20m2, bez odobrenja nadležnog organa i bez potrebne dokumentacije.

Dovodeći u vezu citirane zakonske odredbe sa nesumnjivim činjeničnim utvrđenjem, po ocjeni ovog ministarstva, osnovano je prvostepeni organ žalitelju, donio upravnu mjeru ukloni daščani objekat na drvenim šipovima površine cca P=70m22, cca P1=70m2 i terasa cca Pt=20m2, izgrađenu na lokaciji označenoj kao D-20, kat.parc.br.1163 KO Gornji Štoj na desnoj obali rijeke Bojane u zoni Morskog dobra jer je postavljen bez prijave i dokumentacije propisane članom 117 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata.

O svim odlučnim činjenicama, koje su u svemu saglasne sa izvedenim dokazima u upravnom postupku, dati su jasni, razumljivi i valjani razlozi, imajući u vidu da je prvostepeni postupak, sproveden pravilno, a ožalbeno rješenje, sačinjeno u skladu sa zakonom.

Naime, urbanističko građevinski inspektor je u okviru svojih zakonskih ovlašćenja, izrekao žalitelju odgovarajuću mjeru inspekcijskog nadzora, zbog čega nije bilo mjesta šponištaju osporenog rješenja.

Odlučujući na navedeni način prvostepeni organ je postupio i u skladu sa članom 16 stav 1 tačka 3 Zakona o inspekcijskom nadzoru, kojim je propisano da kada se u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis ili da se ne poštuju propisani standardi ili normativi, inspektor je obavezan da preduzme upravne mjere i radnje utvrđene posebnim propisom kojim je uređena oblast u kojoj se vrši inspekcijski nadzor, a naročito da naredi rušenje, uklanjanje bespravno započetog ili podignutog objekta i uklanjanje stvari sa određenog prostora.

Cijenjeći navode žalbe, ovo ministarstvo je ocijenilo da isti, shodno Zakonu o upravnom postupku, nijesu uticali na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari, jer imajući u vidu da je odredbom člana 116 stav 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata propisano da se privremeni objekti postavljaju, odnosno grade u skladu sa Programom, kao i da je odredbom člana 222 stav 2 istog Zakona određeno da će se do donošenja programa iz stava 1 tog člana, primjenjivati propisi jedinice lokalne samouprave o privremenim objektima, koji se donesu do 31.12.2017.godine, kao i odredbe člana 115 i 116 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata ("Službeni list Crne Gore", br. 64/17, 44/18, 63/18, 11/19, 82/20 i 4/23), pravilna je ocjena prvostepenog organa da je za privremeni objekat neophodno da bude postavljen u

skladu sa navedenim odredbama. Naime, nesporna je činjenica da predmetni objekat ne posjeduje dokumentaciju, propisanu odredbom člana 117 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, postavljen na lokaciji označenoj kao D-20, na kat.parceli br.1163 KO Gornji Štoj, opština Ulcinj.

Neosnovan je navod žalitelja, da je dana 09.01.2023.godine, dostavio Upravnom sudu tužbu radi poništaja Odluke JP Morsko dobro br.0207-2723/2 od 19.08.2022.godine, pa se s tim u vezi, stvaraju uslovi za prekid postupka u skladu sa Zakonom o upravnom postupku. Prednje iz razloga, jer se u konkretnom radi o postupku inspeksijskog nadzora u kom slučaju žalitelj ne posjeduje prijavu i dokumentaciju iz člana 117 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, a i činjenica je da je u tenderskoj proceduri izabran novi korisnik lokacije D -20, Janko Škuletić- zatjev za všenje inspeksijskog nadzora JPMD- iz Budve, br.0103-2723/23-1 od 14.10.2022.godine.

Neosnovan je i navod žalitelja da ovje ima mjesta primjeni člana 8 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sonovnih sloboda, jer je izgradio objekat za stanovanje porodice i isti je mu je dom u smislu odredbe Konvencije, jer prema praksi Evropskog suda za ljudska prava pitanje kvalifikacije da li neki objekta predstavlja dom u smislu člana 8 Konvencije zasniva se na činjeničnom stanju i ne zavisi od pitanja zakonitosti njihove državine prema domaćem zakonodavstvu i s tim u vezi rušenje predmetnog objekta predstavljalo bi povredu prava na dom. Naime, prilikom ocjene da li je izricanje mjere rušenja objekta predstavlja miješanje u pravo na dom, treba naglasiti da ne postoji apsolutno pravilo koje se može jednako primijeniti na sve stranke u postupku izricanja mjere rušenja objekta, već da u svakom pojedinačnom slučaju treba ispitati da li rušenje objekta predstavlja nedopušteno miješanje u pravo na dom, odnosno da li postoji srazmjera između javnog interesa koji se postiže izricanjem i sprovođenjem mjere rušenja sa jedne, i osnovnih prava žalitelja sa druge strane.Međutim, praksa Evropskog suda za ljudska prava je ustanovila određene kriterijume koji su uobičajeno od uticaja na ocjenu da li se u datom slučaju radi o kršenju prava na dom, a to su: da li je dom izgrađen nezakonito, da li je nezakonita gradnja vršena svjesno, kakva je priroda i koji je stepen nezakonitosti, koji se interes postiže odnosno štiti rušenjem, i da li postoji drugo mjesto stanovanja koje je na raspolaganju licima na koje utiče rušenje (vidi Chapman v. The United Kingdom, 27238/95, p. 102-104, CHR 2001-I, Ivanova and Cherkezov v.Bulgaria, br.46577/15, p.53, ECHR 2016, i drugi). Primjenom ovih kriterijum na predmetnu upravnu stvar, prije svega treba naglasiti da je, po ocjeni ovog ministarstva predmetni nalog za rušenje je zakonit, jer je utemeljen na važećim propisima i jer je donesen u zakonito sprovedenom postupku, na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja a iz razloga koji su u ovom rješenju navedeni. Nadalje, žalitelj je očigledno svjesno vršilo bespravnu gradnju jer je i pored brojnih inspeksijskih kontrola izvodio građevinske radove, pri čemu radnje žalitelja predstavljaju ozbiljno kršenje zakona, posebno kod činjenice da nije korisnik navedene lokacije, da nema zaključen ugovor sa JPMD- iz Budve, i da ne posjeduje prijavu i dokumentaciju iz člana 117 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata. Zbog navedenih okolnosti, ovo ministarstvo, nalazi da razlozi opšteg interesa koji se postižu sprovođenjem zakona putem izricanja mjere rušenja objekta, srazmjerni u odnosu na miješanje u žaliteljeva prava u smislu člana 8 ESLJP, zbog čega nije bilo mjesta poništaju osporenog rješenja po ovom osnovu

Takođe je ovo ministarstvo cijenilo i ostale navode žalbe, ali je kod izloženog, našlo da su bez uticaja na donošenje drugačije odluke, u odnosnoj upravnoj stvari.

Shodno navedenom, drugostepeni organ je shodno članu 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku odlučio odbiti žalbu kao neosnovanu, budući da je upravni postupak pravilno sproveden i da je osporeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano.

UPUSTVO O PRAVNOJ ZAŠTITI: Protiv ovog rješenja može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

NAČELNICA

Olivera Živković